

SNEEUWGORS

Je moet er tegen aan lopen! Op mijn gebruikelijke loopje scharrelde een vogel op de rand van het strand en de zeereep. In de sneeuw. Hoe kan het anders: een Sneeuwgor.

Niet het zwart-witte mannetje, maar het wat minder uitbundige vrouwtje, of een jonge vogel. Johan Moerkerk, een van de oprichters van de vereniging, zei wel eens: `met mist moet je op het strand zijn, je ziet dan altijd wat bijzonders.` Ik zou er aan toe willen voegen: met ijs en sneeuw is dat ook het geval, niet alleen op het strand. Veel vogels uit het noorden komen naar deze contreien en ze zoeken daarbij de bewoning op. Op zoek naar voedsel.

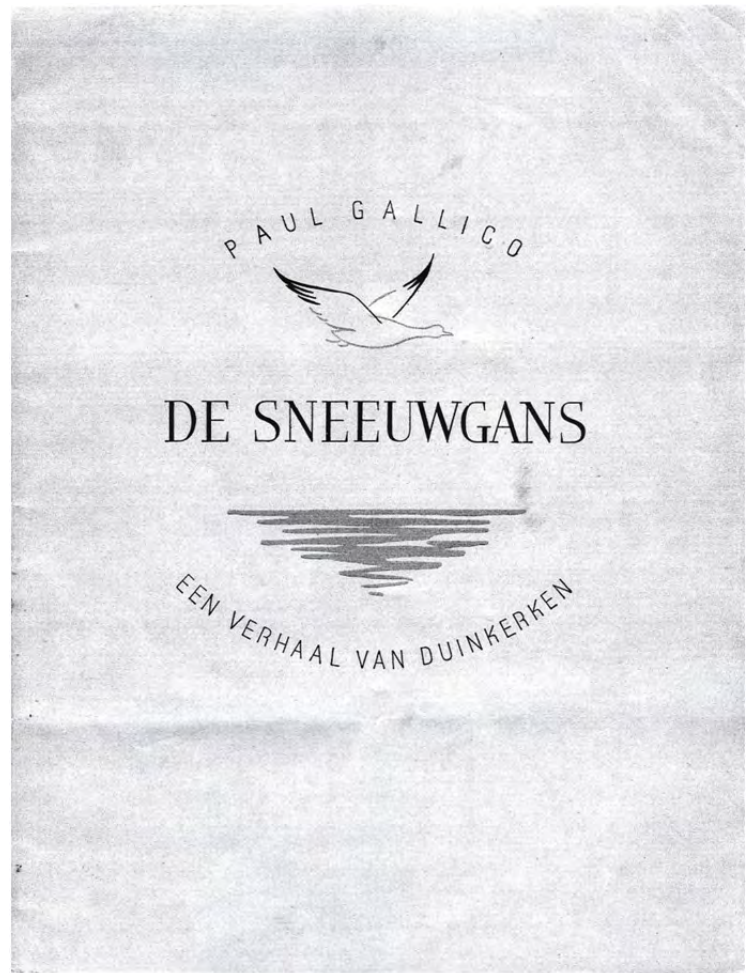
Het is opvallend dat verschillende vogelnamen met de winter te maken hebben. Om er enkele te noemen: Winterkoning, Wintertaling, IJsvogel, IJsgors, IJseend, IJsdruiker, Sneeuwvink en Sneeuwuil. De andere jaargetijden komen er wat dat betreft wat bekaaid af. Met de Zomertaling en de Zomertortel hebben we het wel gehad. Die laatste vogel raakte de toevoeging zomer kortgeleden zelfs kwijt. Voor mij is de Sneeuwgor favoriet. Dat heeft alles te maken met het beroemde boekje van Paul Gallico met die naam.

In het kort gaat het in het boekje over een Sneeuwgor die in Engeland door een jager wordt aangeschoten. Een meisje vindt het beest en een eenzaam levende man, een soort kluzenaar, revalideert de vogel. Tijdens de evacuatie van Duinkerken, aan het begin van de Tweede Wereldoorlog, gaat de man, net als vele anderen,

met zijn bootje het kanaal over. Steeds pikt hij soldaten van het strand op en brengt ze naar grotere schepen op zee; waarbij de Sneeuwgor steeds boven hem vliegt.

Het lijkt daarbij wel of iedereen die de gans ziet veilig in Engeland terugkomt. Totdat, als de laatste soldaat van het strand is gehaald, een verdwaalde kogel de man dodelijk treft. Liggend in zijn bootje, met de gans op de reling, wordt hij teruggesleept. De Sneeuwgor neemt later in de verhalen van de soldaten mythische vormen aan. Iedere geredde denkt uiteindelijk de gans gezien te hebben.

De gans komt weer terug naar het meisje. Tot het dier in het voorjaar zich aansluit bij een groep soortgenoten en naar het noorden verdwijnt.

Om nog even op het strand en onze Sneeuwgor terug te komen. Ondanks de kou en de sneeuw, het zien van een Sneeuwgor op het strand geeft je een warm gevoel.

W.Andelaar